

РЕШЕНИЕ

№ 3928

гр. София, 10.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова

Диляна Николова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Петър Смолички, като разгледа дело номер **10120** по описа за **2011** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място] чрез процесуалния представител адв.Н., надлежно упълномощен, срещу Решение № 40 от 19.08.2011г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав по НАХД № 3186 по описа за 2011г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 9742-0009335/29.10.2010г., издадено от директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/-С.. С последното е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.185, ал.2 във вр. с чл.185, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл.41, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства /Наредбата/.

С касационната жалба решението се оспорва като незаконосъобразно, иска се от касационния съд да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което да отмени наказателно постановление, излагат се доводи за приложимост на чл.28 ЗАНН. В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се представлява.

Ответникът – ТД на НАП, редовно призован, се представлява от юрк.Ц., който оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалваното решение като правилно и

законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VII-ми касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

За да постанови обжалвания съдебен акт, въззивният съд е събрал и обсъдил всички относими доказателства, вкл. свидетелските показания на Ю. А. К., при което е приел за установено от фактическа страна следното:

Наказаното юридическо лице стопанисва търговски обект – складова база за отпадъчни метали, находящ се в [населено място], [улица]. На 24.08.2010г. при извършена проверка свидетелят Ю. А. К.-инспектор по приходите, извършила проверка на обекта и установила, че съкратения отчет за м.май 2010г. на фискалната памет на фискалното устройство в обекта е отпечатан на 26.07.2010г. За установеното тя съставила протокол за извършена проверка № 0088708/24.08.2010г. и акт за установяване извършването на административно нарушение № 9742-0009335/31.08.2010г., връчен на управителя на дружеството по съответния ред. Въз основа на акта от директора на ТД на НАП-С. било издадено обжалваното Наказателно постановление № 9742-0009335/29.10.2010г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, въззивният съд е обосновал правен извод, че при съставяне на акта за установяване на административното нарушение и издаване и връчване на наказателното постановление, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, установени с разпоредбите в чл.36-46 и чл.52-58 ЗАНН. От правна страна също така, въззивният съд е приел, че от обективна страна жалбоподателят е осъществил състава на 41, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г. Изложил е и доводи, обосноваващи неприложимостта на чл.28 ЗАНН спрямо конкретния случай, с оглед което е потвърдил обжалваното наказателно постановление.

Тези изводи на въззивния съд се споделят изцяло от касационната инстанция в настоящия и съдебен състав.

Задължението за отпечатване на съкратен отчет на фискалната памет е регламентирано в разпоредбата на чл.41, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г., съгласно която в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл.3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период.

Безспорно касатора в настоящото производство е задължено лице по чл.3 от Наредбата и като такава за него съществува горепосоченото задължение, което той не е изпълнил в законоустановения срок като с това е осъществил състава на чл.185, ал.2 ЗДДС, а предвид обстоятелството, че нарушението не води до неотразяване на приходи, имуществената санкция е определена в размера по ал.1 на същия член.

По изложените съображения касационната жалба се явява неоснователна и като такава следва да се остави без уважение, а решението да се остави в сила.

Водим от горното Административен съд-София-град, VII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 40 от 19.08.2011г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав по НАХД № 3186 по описа за 2011г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 9742-0009335/29.10.2010г., издадено от директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.